

[Økonomiministeren.]

med de tanker, regeringen har gjort sig med hensyn til at fastlægge generelle retningslinjer for den virksomhed, de nye tilsynsråd fra 1. april skal udøve. Det nærmere indhold af disse retningslinjer er i øjeblikket ved at blive udformet af et embedsmandsudvalg. Det ville unægtelig være tilfredsstillende, om en sådan enighed om synspunkterne kunne medvirke til at standse den billigste del af debatten om kommunernes låntagning. Men også på det felt er det regeringens opfattelse, at socialistisk folkepartis forslag går videre, end det er ønskeligt og hensigtsmæssigt, når man nemlig foreslår en statslig kontrol baseret på lovgivning. Det ville være i strid med de ønsker og tanker, der ligger bag kommunalreformen, nemlig at udvikle bæredygtige og selvstændige kommuner, som ikke skal være underkastet en statslig detailkontrol.

Forslagene vedrørende byggeri og handel med fast ejendom falder i flere grupper. Med udgangspunkt i bl. a. byggerapporten stilles en række forslag om byggeriets rationalisering. Regeringen overvejer i øjeblikket byggerapportens forslag og vil redegøre for sine synspunkter under den forestående drøftelse heraf i folketingsudvalget. Jeg skal i øvrigt kun sige om det, at også her er de fremsatte SF-forslag præget af en tyrketro på, at bare staten inddrages i disse bestræbelser, så bliver alting godt. Regeringen har ikke til hensigt at nærme sig problemerne med den samme troens styrke. Også her gælder det altså, at meningsforskellen måske er ringe, når det drejer sig om målsætningen, men den er stor i spørgsmålet om midlerne.

Det gælder vel endnu mere de forslag, der er fremsat om handel med og prioritering af fast ejendom. Regeringen føler, at der ved de jordlove osv., der blev gennemført i fjor, og ved de forslag om begrænsninger i låntagningen, der nu er fremsat, er taget værdifulde skridt i retning af at fremme en hensigtsmæssig anvendelse af jorden og en dæmpning af spekulationsgevinsterne. Det foreliggende forslag forkaster ikke blot enhver tendens til decentralisering af den fysiske planlægning, som kommunalreformen måtte muliggøre, men forslagene repræsenterer det mest vidtgående indgreb i ejendomsretten, der er fremlagt på dette

område i nyere tid. Salgsforbud, prioriteringsforbud og maksimalpriser på fast ejendom er jo udtryk for en umyndiggørelse af den enkelte borger, der vil virke lammende, tror jeg, på privat initiativ inden for byggesektoren.

Så er der forslagene om en finansieringsfond for boligbyggeri og om udstedelse af værdifaste statsobligationer. Jeg vil ikke afvise, at der kan være brug for at drøfte veje til at sikre en eller anden automatisk regulering af huslejen under en udvikling, hvor indkomsterne vokser og omkostningerne for nyt byggeri stiger, så man modvirker en stadig tendens til, at der opstår et misforhold mellem et nyt og et gammelt huslejeniveau, men jeg er meget skeptisk over for anvendelsen af værdifaste obligationer til dette formål og meget skeptisk over for udstedelsen af dem i et så gigantisk format, som her er foreslået. Jeg tror, det er svært at bedømme den fremtidige pris- og renteutvikling og dermed også vanskeligt at vurdere, om man gennem indeksregulerede obligationer kan opnå den lave pålydende rente, som forslaget forudsætter. Sker dette ikke, bliver resultatet en omfattende statsstøtte for at holde en kunstigt lav rente. Det er også svært at forestille sig, hvordan en så gennemgribende omkalfatring af det danske kapitalmarked vil kunne forløbe uden at medføre stærke forstyrrelser i finansieringsforholdene som helhed.

I øvrigt står en udbygning af systemet med indeksregulering ikke just for mig som det, der er mest brug for. Hellere end at bekæmpe inflationens følgesygdomme må vi samle kræfterne om at fjerne ondet selv; og det gælder så meget stærkere i den nuværende situation, hvor vi står over for en tilpasning af dansk økonomi til et større nordisk og større europæisk marked, hvor kravene til dansk konkurrenceevne uundgåeligt skærpes.

Denne integrationsproces, som allerede er i fuld gang, har også en mere direkte betydning for spørgsmålet om værdifaste papirer, idet en massiv anvendelse af sådanne obligationer ville betyde, at det danske kapitalmarkeds opbygning fjernes stærkt fra det sædvanlige mønster i de vestlige industrilande, herunder også det øvrige Norden. Jeg kan i den forbindelse minde om, at man